

[Rager.]

Carsten Rafts Udtalelser og sammenligner dem med det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Krafts. Det forekommer mig, at det vilde være overordentlig interessant, om vi kunde faa klaret fra konservativ Side, hvad man egentlig mener det konservative Forslag omfatter og tilsigter, hvilket af de to Standpunkter man fremtidig vil indtage.

Jeg vil derefter gerne gøre det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft opmærksom paa, at jeg under anden Behandling gentagne Gange rettede Spørgsmaal til ham. Det ærede Medlem besvarede ingen af disse Spørgsmaal før i sin sidste Replik, og da havde han set, at den højtærede Formand havde afbrudt Forhandlingerne, saa jeg ikke kunde faa Ordet mere. Og saa stillede det ærede Medlem et Spørgsmaal op, som jeg slet ikke havde stillet til ham . . . (*Ole Bjørn Kraft*: Jo, absolut!) . . . og sagde, at det var urimeligt. Jeg har ikke spurgt om det, det ærede Medlem svarede paa der, men jeg har spurgt det ærede Medlem om andre Ting, som jeg nu skal gentage over for ham. Det ærede Medlem havde jo forleden Aften den Undskyldning, at Diskussionen var ført paa vilde Veje, og jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der her fra Talerstolen bebrejdede — saa vidt jeg forstod det — de ærede Medlemmer Hr. Carsten Raft og Hr. Victor Pürschel, at de i Virkeligheden havde ført Diskussionen ind paa et Sidespor. Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft havde den Undskyldning, at man var kommet ind paa et Sidespor, og det er derfor heldigt, at det ærede Medlem i Dag kan faa Lejlighed til at svare paa de stillede Spørgsmaal.

Der har mod Regeringens Forslag været rejst den saglige Indvending, at Indkaldelsestiden ved Hovedvaabenet, ved Infanteriet, er for kort. Jeg har peget paa, at efter de Oplysninger, der er tilgaaet Udvalget, er Indkaldelsestiden i det Land, som vi nærmest sammenligner os med paa saa mange Omraader, nemlig Sverige, endnu kortere. Det ærede Medlem svarede dertil, at det kom jo ogsaa an paa, hvor mange Befalingsmænd der var til Hjælp, naar Uddannelsen skulde gennemføres, og jeg kunde som Svar herpaa oplyse det ærede Medlem om, at der var færre Befalingsmænd i Sverige end her. Der

er lige mange Officerer i Sverige og her og pr. Regiment ca. 25 pCt. flere faste tjenstgørende Underofficerer og Officianter her. Derefter trak det ærede Medlem sig tilbage fra denne Diskussion. Der skyldes nu et Svar paa, hvorledes man vil kunne hævde, at den Uddannelsesetid, der i det danske Forslag er fastsat for Hovedvaabenet, Infanteriet, er for kort, naar Sverige, der paa dette Omraade paa saa mange Punkter staar som de Herrers store Forbillede, kan nøjes med en mindre Uddannelsesetid, til Trods for at de har mindre Personale til Hjælp til Uddannelsen og færre Underbefalingsmænd, og det er jo dem, det særlig maa dreje sig om her.

Det kan jo nemlig ikke nytte, at man vil fortsætte en Agitation mod Regeringens Forslag paa et saa falsk Grundlag som det, man er inde paa her. De Oplysninger, vi har faaet i Udvalget, har vi jo dog for at læse dem, opfatte dem og drage vore Konklusioner af dem. Det er det, jeg har gjort paa dette Omraade, og det, som kun i første Omgang blev forsøgt imødegaaet, for derefter diskuterede det ærede Medlem mere sin glørværdige Medvirken i sin Tid til at lave Grundlov for K. U. o. s. v. og trak sig fuldkommen tilbage i Diskussionen om den Sag, som vi diskuterer i Dag, og som ellers ligger det ærede Medlem saa stærkt paa Sinde. Det havde jo været naturligt, naar det drejer sig om en Sag, som man fortæller har saa stor Interesse for en, om man saa i noget højere Grad førte Diskussionen om de Spørgsmaal, det virkelig drejer sig om.

Der stilles fra konservativ Side til Regeringen og Regeringspartierne det Spørgsmaal, hvilke Opgaver Regeringspartiernes Forslag kan løse, og man siger, at det er sagt, at det ikke kan løse militære Opgaver. Jeg ved ikke, at dette Udtryk er brugt nogen Steder, ej heller, at denne Mening har ligget bag ved noget af det, der er blevet sagt. Jeg tror, jeg har Lov at sige — i hvert Fald gælder det for mit Vedkommende, men jeg tror ogsaa, det gælder Regeringspartierne —, at begge Regeringspartier staar fuldkommen bag ved den Opgave, som Forsvarsministeren saa udmærket og klart formulerede ved Forelæggelsen af dette Lovforslag her i Salen den 4. Februar. Udtalelsen findes i Folketingstidenden